

अनवधैराद्यम् (अनवध + राद्यम्) adj. der einen bleibenden Lohn hat (geben kann), von den Marut RV. 1, 166, 7. 2, 34, 4. 3, 26, 6. 5, 37, 5.

अनवम (3. अ + अवम) adj. nicht der niedrigste, hoch: वयम् — कुलेषु सर्वे अनवमेषु जाताः DRAUP. 5, 11.

अनवमर्शम् (von 3. अ + अवमर्श) adv. ohne zu berühren ÇAT. Br. 1, 2, 5, 26.

अनवर (3. अ + अवर) adj. nicht niedriger, nicht geringer: सो ऽयमिन्द्रादनयो वासुदेवाच्च भरत MBu. 4. im ÇKDr.

अनवरत (3. अ + अवरत) adj. und ०तम् adv. ununterbrochen, beständig AK. 4, 1, 1, 61. H. 1471. अनवरतधनुर्वीर्यस्फालन ÇAT. 37. adv. PAÑKAT. 93, 15. 143, 14.

अनवररथ (अनवर + रथ) m. N. pr. ein Sohn Madhu's und Vater Kuruvatsa's VP. 422.

अनवरार्थ (3. अ + अवरार्थ) adj. der vorzüglichste AK. 3, 2, 7. H. 1439. — Vgl. परार्थ.

अनवलोभन (3. अ + अवलोभन) n. Abwesenheit von sinnlicher Begierde; so heisst ein von diesem Gegenstande handelnder Abschnitt einer Upanishad, welcher aus Anlass einer Empfängnis zu lesen ist: उपनिषदि गर्भलम्भनं पुंसवनमनवलोभनं च यदि नाधीयात् ĀcV. GRHJ. 1, 13. Verz. d. B. H. No. 1037.

अनवर्त्त (3. अ + अवर्त्त) adj. der keinen Halt macht, vom Wagen der Marut: अनवर्त्तो अनभीशू र्वन्तर्वि रोदसी पृथ्या यानि सार्धन् RV. 6, 66, 7.

अनवसित (3. अ + अवसित) 1) adj. nicht beendigt u. s. w. — 2) f. ०ता N. eines Metrums, 4 Mal — — — — — COLEBR. Misc. Ess. II, 160.

अनवस्कार (3. अ + अवस्कार) adj. ohne Schmutz, rein AK. 3, 2, 5. H. 1436.

अनवस्थ (3. अ + अवस्था) adj. keinen festen Bestand habend: अक्षरीरं शरिरेनवस्थेष्ववस्थितम् KATHOP. 2, 22.

अनवस्था (wie eben) f. 1) Unbeständigkeit (स्थितभाव) ÇKDr. — 2) तर्कविशेष: । तस्या लक्षणम् । अप्रामाणितानन्तप्रवाकमूलकप्रसङ्गत्वम् । यथा घटत्वं यदि यावद्वहेतुवृत्ति स्यात् घटा ऽन्यवृत्तिः स्यात् । इति तार्किकाः । उपपत्त्यापवादकारि विभ्रान्तिः । इति मीमांसकाः । ÇKDr. — 3) दशाकभावः (vgl. M. 3, 59.) ÇKDr.

1. **अनवस्थान** (3. अ + अवस्थान) n. Unbeständigkeit, Wandelbarkeit, Beweglichkeit: मनोऽनवस्थान SĪKHAK. 7.

2. **अनवस्थान** (wie eben) 1) adj. unbeständig, beweglich ÇKDr. — 2) m. Wind RĪG. im ÇKDr.

अनवस्थित (3. अ + अवस्थित) adj. 1) nicht fest stehend, veränderlich: द्रवश्च द्रव्यायमनवस्थितपदार्थकः । तदेव हि किञ्चित्प्रति द्रवं किञ्चित्प्रत्यस्तिकं भवति Pat. zu P. 8, 2, 84. — 2) des festen Halts entbehrend, leichtsinnig, unbesonnen R. 5, 31, 10. (es ist wohl सेनारम् st. सेनारम् zu lesen). वार्यम् 9. — 3) untreu (von einer Frau: नारीर्ह्वानवस्थितः M. 11, 138.

अनवस्थितत्व (von अनवस्थित) n. Unbestimmtheit, Veränderlichkeit: यस्याश्च ज्ञाते राज्ञा भवति देशस्यानवस्थितत्वत् KĪT. Ca. 45, 4, 16. कालस्य 18, 6, 31.

अनवस्थिति (3. अ + अवस्थिति) f. Unbeständigkeit H. 313. S. n. D. 73, 15.

अनवस्यत् (3. अ + अवस्यत् von सा, स्यति mit अव) adj. nicht ablassend: ये सोमकृण्वत्समं विपुं ध्रुवन्तेमा अनवस्यन्तो अर्थम् RV. 4, 13, 3.

अनव

अनवक्षर (3. अ + अवक्षर) adj. ränkelos, redlich: आदित्या दानुस्मृती । सन्ते अनवक्षरम् (DURGA zu NIR. 2, 13. adv. = अनवक्ष्यमानौ) RV. 2, 41, 6.

अनवानम् (von 3. अ + अवान von 2. अन् mit अव) adv. ohne Athem zu holen, ohne Pause, uno tenore: अनवानं हि देवत्यान्यजेत्प्राणानो संतत्ये प्राणानामव्यच्छेदाय AIT. Br. 2, 28. अनवानं प्रथमं ऋक्षस्तव्या 3, 33.

अनवार्य (3. अ + अवार्य von इ mit अव) adj. unversöhnlich: द्वेषो धनमन्त्राय किंमिदं RV. 10, 104, 2. NIR. 6, 11.

अनवेत्ता (von 3. अ + अवेत्ता) adj. keine Rücksicht nehmend, nicht achtend auf: धर्माधर्मानवेत्ताः R. 4, 17, 12.

अनवेत्तम् (wie eben) adv. ohne sich umzusehen: अग्रानवेत्ते प्रत्याव्रज्य ĀcV. GRHJ. 4, 5. — Vgl. अनवेत्त.

अनवेत्ता (wie eben) f. Rücksichtslosigkeit: मोक्षद्वारा स्वराष्ट्रं यः कार्यपत्यनवेत्तया M. 7, 111.

अनशन (3. अ + अशन) 1) adj. nicht essend, vgl. अनशनता. — 2) u. das Nichtessen, Fasten AK. 2, 7, 52. H. 843. HALS. im ÇKDr. ÇAT. Br. 1, 1, 4, 7. R. 5, 18, 8. अनशनोपविष्टा PAÑKAT. 224, 15. तद्वृत्तमनशनं कृत्वा प्रातः प्राणानुत्सर्गामि 233, 8. अनशनाडुतिष्ठति 208, 21. अनशनव्रतविधि N. des 121sten Adhijāja im BHAVISHJOTT. P. Verz. d. B. H. No. 468.

अनशनता (von अनशन 1.) f. das Nichtessen: अनशतया वै मे प्रजाः परमवति ÇAT. Br. 2, 3, 4, 3.

अनशनार्थ (3. अ + अनशनाया) adj. ohne Hunger, zur Erklärung von अनमीव ÇAT. Br. 6, 6, 4, 7. 7, 1, 1, 25.

अनश्नत् (3. अ + अश्नत् von अश्) adj. nicht essend RV. 1, 164, 20. = MUNP. Up. 3, 1, 1. = P. 8, 1, 65, Sch. ÇAT. Br. 2, 1, 4, 2. 3, 4, 4. 2, 3. KATHOP. 4, 1, 5, 6. अनश्नत्सोगमनः N. pr. der Repräsentant des in der Sabbā befindlichen Feuers ÇAT. Br. 2, 3, 2, 1, 3.

अनश्नु (3. अ + अश्नु) adj. thränenlos: अनश्नुवो ऽनमीवाः सुरवाः (fem.) RV. 10, 18, 7. उन्मीवो धूर्षाक्षौ युज्येयामनश्नु (thränenlos oder keine Thränen verursachend) अवीरक्षौ ब्रह्मचोदौ VS. 4, 33.

1. **अनश्न** (3. अ + अश्न) m. Nicht-Pferd, etwas Anderes als ein Pferd: अनश्नो ज्ञातो अनभीशुरर्वा RV. 1, 132, 5 (die Stelle ist nach 4, 36, 1. [s. d. folg. Art.] gebildet mit Substitution von अर्वा für रयः). अनश्ना यत्र केपते PAÑKAT. IV, 49.

2. **अनश्न** (wie eben) adj. der Pferde entbehrend, ἄνπιπός; vom Wagen der Acvin RV. 1, 112, 12. 120, 2. 4, 36, 1. 6, 66, 7. पृथगः 5, 31, 5.

अनश्नदा (3. अ + अश्नदा [अश्न + दा] adj. keine Rosse gebend: अनश्नदा पश्योतना गिरिम् RV. 5, 34, 5.

अनश्नन् m. N. pr. ein Sohn Vidūratha's und der Saṃprijā, Vater des Parikshit, MBu. 1, 3793. fg.

अनश्नर (3. अ + नश्नर) adj. unvergänglich H. 1433.

अनष्ट (3. अ + नष्ट) adj. nicht umgekommen, nicht verloren gegangen.

अनष्टप्रशु (अनष्ट + प्रशु) adj. der von seiner Heerde nichts verliert: गोपाः RV. 10, 17, 3.

अनष्टवेदम् (अनष्ट + वेदम्) adj. der von seiner Habe nichts verliert: प्राणवर्तं पूषा व्यमिर्मनष्टवेदम् । श्वानं राय ईमे ॥ RV. 6, 34, 8.

अनम् n. 1) Wagen, vorzugsweise Lastwagen, Karren AK. 2, 8, 2, 20. H. 733. रथस्यान् आचितम् RV. 10, 86, 18. यौवौ हूरारनसा रथेन 3, 33,